

1.a

$A^k = 0$ یک ماتریس nilpotent است پس $k \geq 0$ ای وجود دارد که $A^k = 0$

حال ماتریس A' را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$A' = \sum_{i=0}^{k-1} (-1)^i A^i = I - A + A^2 - \dots + (-1)^{k-1} A^{k-1}$$

$$\rightarrow (I+A)A' = I - \cancel{A} + \cancel{A^2} - \dots + \cancel{(-1)^{k-1} A^{k-1}} + \cancel{A} - \cancel{A^2} + \cancel{A^3} - \dots + (-1)^{k-1} A^k = I + (-1)^{k-1} A^k$$

$$A^k = 0 \rightarrow (I+A)A' = I$$

بنابراین با توجه به اینکه $A+I$ ماتریس مربعی است و A' وارون راست آن است پس A' وارون آن است و نشان دادیم که $I+A$ وارون پذیر است

1.b

$$v^T u \neq -1$$

ادعا می کنیم که معکوس ماتریس $I + uv^T$ برابر $I - \frac{uv^T}{1+v^T u}$ است. برای اثبات اینکه ادعا درست است کافی است

این دو مقدار را با هم ضرب کنیم در هم ضرب کرده و نشان دهیم که حاصل برابر I می شود

$$(I + uv^T) \left(I - \frac{uv^T}{1+v^T u} \right) = I - \frac{uv^T}{1+v^T u} + uv^T - \frac{(uv^T)^2}{1+v^T u}$$

از آنجا که ماتریس های مربعی $XY=I$ معادل $YX=I$ است

$$= \frac{1}{1+v^T u} \left((1+v^T u)I - uv^T + (1+v^T u)uv^T - (uv^T)^2 \right)$$

$$\qquad \qquad \qquad \underbrace{\hspace{10em}}_{(v^T u)uv^T}$$

$$\stackrel{(*)}{=} \frac{1}{1+v^T u} \left((1+v^T u)I + 0 \right) = I$$

$$\stackrel{(*)}{(uv^T)^2} = (uv^T)(uv^T) = u \underbrace{(v^T u)}_{عدد} v^T = (v^T u)(uv^T)$$

$$(I + uv^T)^{-1} = I - \frac{uv^T}{1+v^T u} \quad \text{بنابراین نشان دادیم که اگر } v^T u \neq -1 \text{ آنگاه}$$

1.c

سأب تبدیل کافی است این دو ماتریس را به همدیگر ضرب کنیم و نشان دهیم که حاصل برابر I می شود

$$(A + uv^T) \left(A^{-1} - \frac{A^{-1}uv^T A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u} \right) = I - \frac{uv^T A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u} + uv^T A^{-1} - \frac{(uv^T A^{-1})^2}{1 + v^T A^{-1}u}$$

$$= I + uv^T A^{-1} - \frac{u(1 + v^T A^{-1}u)v^T A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u} = I + uv^T A^{-1} - uv^T A^{-1} = I$$

بنابراین نشان دادیم که اگر $v^T A^{-1}u \neq -1$ آنگاه $(A + uv^T)^{-1} = A^{-1} - \frac{A^{-1}uv^T A^{-1}}{1 + v^T A^{-1}u}$

2.a

$$A_{n \times n} = \begin{bmatrix} 2 & 3 & \dots & n+1 \\ 3 & 4 & \dots & n+2 \\ 4 & 5 & \dots & n+3 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ n+1 & n+2 & \dots & n+n \end{bmatrix}_{n \times n}$$

از row operation ها اگر مغزی از یک ردیف را با ردیفی جمع کنیم دترمینان تغییری نمی کند و اگر ردیفی را در یک عدد ضرب کنیم دترمینان نیز در آن ضرب می شود.

می دانیم که در $A_{n \times n}$ هر ردیف از سائین ردیف های بالایی و پایینی است به دست می آید، پس به ازای $n \geq 3$ این ردیف ها را می توان توسط

row operation های دیگر سده به صفر تبدیل کرد و می دانیم که اگر ردیف یا ستونی تمام صفر باشند دترمینان صفر می شود

(به بیان دیگر می توان گفت که ردیف های وابسته خطی داریم $\rightarrow$ دترمینان = 0)

2.b

$$B_{n \times n} = \begin{bmatrix} 2^2 & 3^2 & \dots & (n+1)^2 \\ 3^2 & 4^2 & \dots & (n+2)^2 \\ 4^2 & 5^2 & \dots & (n+3)^2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ (n+1)^2 & (n+2)^2 & \dots & (n+n)^2 \end{bmatrix}_{n \times n}$$

هر سطر را منهای سطر بالایی اش می کنیم

$$\begin{bmatrix} 2^2 & 3^2 & \dots & (n+1)^2 \\ 5 & 7 & \dots & 2n+3 \\ 7 & 9 & \dots & 2n+5 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 2n+1 & 2n+3 & \dots & 4n-1 \end{bmatrix}_{n \times n}$$

بار دیگر هر سطر را منهای سطر بالایی اش می کنیم

$$\begin{bmatrix} 2^2 & 3^2 & \dots & (n+1)^2 \\ 1 & -2 & \dots & 2-n^2 \\ 2 & 2 & \dots & 2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 2 & 2 & \dots & 2 \end{bmatrix}_{n \times n}$$

مشاهده می شود که پس از 2 بار انجام این row operation از سطر سوم به بعد همه سطر ها 2... 2 می شوند و بنابراین برای $n \geq 4$ سطرهای وابسته خطی داریم $\rightarrow$ دترمینان = 0

4

اندازه بزرگترین submatrix ماتریس A را که وارون پذیر باشد $\text{determinant rank}(A)$ می نامند

ابتدا ثابت می کنیم $\text{determinant rank}(A) = 2 \leftarrow \text{rank}(A) = 2$

بزرگترین submatrix ماتریس A که وارون پذیر باشد را $C_{2 \times 2}$ می نامیم. می دانیم که تمام سطر و ستون های C مستقل خطی اند تا وارون پذیر شود. حال اگر بخواهیم از C به A برسیم باید به سطر و ستون های C اضافه کنیم و میدانیم که این کار استقلال خطی سطر و ستون های قبلی را خراب نمی کند زیرا اگر دو بردار مستقل خطی داشته باشیم، حتی اگر همان های یکسانی نیز به آن ها اضافه کنیم همچنان مستقل خطی می مانند.

بنابراین A نیز حداقل 2 سطر و ستون مستقل خطی دارد $\leftarrow \text{rank}(A) \geq 2$

همچنین با بهران خلف می توان ثابت کرد که $\text{rank}(A) \leq 2$ زیرا می دانیم 2 بزرگترین عدد ممکن است به طوری که $C_{2 \times 2}$ وارون پذیر باشد و اگر $\text{rank}(A)$ بیشتر از 2 باشد یعنی تعداد سطر و ستون های مستقل خطی A بیشتر بوده و بنابراین $C_{2 \times 2}$ بزرگترین submatrix وارون پذیر نخواهد بود که خلاف فرض است $\leftarrow \text{rank}(A) = 2$

حال اثبات می کنیم $\text{rank}(A) = 2 \leftarrow \text{determinant rank}(A) = 2$

طبق فرض می دانیم که A دارای 2 سطر و ستون مستقل خطی است. ابتدا ستون های وابسته خطی A را دور می ریزیم تا به $A'_{n \times 2}$ برسیم.

می دانیم که $\text{col rank}(A') = 2$ پس باید $\text{row rank}(A') = 2$ پس سطرهای وابسته خطی A' را نیز دور می ریزیم تا به $A'^*_{2 \times 2}$ برسیم.

حال چون $\text{row rank}(A'^*) = 2$ پس $\text{rank}(A'^*) = 2$ و بر اثر حذف های صورت گرفته rank ماتریس ثابت ماند.

بنابراین نشان دادیم submatrix ای از A با ابعاد 2×2 داریم که وارون پذیر است و تنها باید نشان دهیم که این submatrix بزرگترین submatrix است

طبق بهران خلف فرض کنید submatrix بزرگتری به نام $C'_{2 \times 2}$ داریم که وارون پذیر است. مطابق قبل A که C را شامل می شود نیز باید حداقل به

اندازه C سطر و ستون های مستقل داشته باشد $\leftarrow \text{rank}(A) > 2$ که برخلاف فرض اولیه است

بنابراین نشان دادیم که submatrix ای از A با ابعاد 2×2 داریم که وارون پذیر است و 2 بزرگترین عدد ممکن است

5

می‌دانیم $I_m + AB$ وارون پذیر است $C = (I_m + AB)^{-1}$

ادعای کنیم که $I_n - BCA$ وارون پذیر است. از آن جاکه ماتریس $n \times n$ است کافی است به هر ترتیبی این دو ماتریس را در هم ضرب کنیم و نشان دهیم که حاصل برابر I_n می‌شود.

$$\begin{aligned} (I_n + BA)(I_n - BCA) &= I_n - BCA + BA - BABCA = I_n + BA - \underbrace{B(I_m + AB)}_{I_n} CA \\ &= I_n + BA - BA = I_n \end{aligned}$$

بنابراین نشان دادیم $(I_n + BA)^{-1} = I_n - BCA$ پس ماتریس $I_n + BA$ وارون پذیر است.

6.a

از آن جاکه $\text{range}(T)$ دارای بعد متناهی است پس می‌توان پایه‌ای به صورت $v_1, \dots, v_n$ برای آن در نظر گرفت.

واضح است که v_i ها معادل $T(v_i)$ هایی اند به صورتی که $v_i \in V$.

از آن جاکه تمام اعضای V توسط T به $\text{range}(T)$ می‌رسوند و $T(v_1), \dots, T(v_n)$ پایه‌ی $\text{range}(T)$ است:

$$\forall v \in V, T(v) = \sum_{i=1}^n \alpha_i T(v_i) = \sum_{i=1}^n T(\alpha_i v_i) \longrightarrow T\left(\sum_{i=1}^n \alpha_i v_i - v\right) = 0$$

پس $\sum_{i=1}^n \alpha_i v_i - v \in \text{Null}(T)$ و از آن جاکه $\text{Null}(T)$ دارای بعد متناهی است پس می‌توان پایه‌ای به صورت $b_1, \dots, b_m$ برای آن در نظر گرفت.

$$\longrightarrow \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i - v = \sum_{i=1}^m \beta_i b_i \longrightarrow v = \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i - \sum_{i=1}^m \beta_i b_i$$

از آن جاکه v عضوی دلخواه از V بود پس نشان دادیم که توسط پایه‌های $v_1, \dots, v_n, b_1, \dots, b_m$ می‌توان V را span کرد پس V دارای بعد متناهی است.

6.6

V دارای بعد متناهی است و از آن جاکه $\text{Null}(T)$ زیرفضای از V است پس آن هم دارای بعد متناهی است.
برای V ، $\text{Null}(T)$ پایه‌های زیر را در نظر می‌گیریم

$$\text{basis for } \text{Null}(T) = B_n = \{v_1, \dots, v_n\}$$

$$\text{basis for } V = B_V = \{v_1, \dots, v_n, v_{n+1}, \dots, v_m\}$$

حال ادعای کنیم $B_r = \{T(v_{n+1}), \dots, T(v_m)\}$ یک پایه برای $\text{range}(T)$ است.

ابتدا ثابت می‌کنیم B_r برای $\text{range}(T)$ span می‌کند

$$\forall r \in \text{range}(T) \exists v \in V \quad T(v) = r$$

$$\rightarrow r = T(v) = T\left(\sum_{i=1}^m \alpha_i v_i\right) = \cancel{T\left(\sum_{i=1}^n \alpha_i v_i\right)} + T\left(\sum_{i=n+1}^m \alpha_i v_i\right) = \sum_{i=n+1}^m \alpha_i T(v_i)$$

$$v_1, \dots, v_n \in \text{Null}(T)$$

بنابراین نشان دادیم B_r هر $r \in \text{range}(T)$ را بنابرین $\text{range}(T)$ span می‌کند

حال نشان می‌دهیم B_r مستقل خطی است.

$$\sum_{i=n+1}^m \beta_i T(v_i) = 0 \rightarrow T\left(\sum_{i=n+1}^m \beta_i v_i\right) = 0 \rightarrow \sum_{i=n+1}^m \beta_i v_i \in \text{Null}(T)$$

$$\rightarrow \sum_{i=n+1}^m \beta_i v_i = \sum_{i=1}^n \beta_i v_i \rightarrow \sum_{i=1}^m \beta_i v_i = 0$$

از اینجا که B_V یک پایه است پس اعداد آن

مستقل خطی بوده و بنابراین $\beta_1 = \dots = \beta_m = 0$

بنابراین نشان دادیم که B_r مستقل خطی است $\leftarrow \beta_{n+1} = \dots = \beta_m = 0$

$\text{I}, \text{II} \rightarrow B_r$ is a basis for $\text{range}(T)$, $\text{range}(T)$ is finite dimensional

$$\dim(V) = m$$

$$\dim(\text{Null}(T)) = n$$

$$\dim(\text{range}(T)) = m - n$$

$$\rightarrow \dim(V) = \dim(\text{Null}(T)) + \dim(\text{range}(T))$$

Fundamental theorem of linear transformations

6.c

اثبات می‌کنیم: تبدیل خطی $T \in L(V, W)$ وجود دارد که $\text{Null}(T) = U \iff \dim(V) \leq \dim(W) + \dim(U)$

Fundamental theorem of linear transformations

$$\dim(V) = \dim(\overbrace{\text{Null}(T)}^U) + \dim(\overbrace{\text{Range}(T)}^{\subseteq W})$$

$$\rightarrow \dim(V) \leq \dim(U) + \dim(W)$$

حالا ثابت می‌کنیم: $\dim(V) \leq \dim(W) + \dim(U) \iff \text{تبدیل خطی } T \in L(V, W) \text{ وجود دارد که } \text{Null}(T) = U$

برای U پایه زیر را در نظر گرفته و با extend کردن آن برای V نیز پایه زیر را داریم:

basis for $U = \{v_1, \dots, v_k\}$

basis for $V = \{v_1, \dots, v_k, v_{k+1}, \dots, v_n\}$

طبق فرض $n \leq m + k \rightarrow m \geq n - k \quad (*)$

basis for $W = \{w_1, \dots, w_m\}$

حالا یک تبدیل خطی به صورت زیر تعریف می‌کنیم

$T(v_i) = 0 \quad 1 \leq i \leq k$

$T(v_j) = w_{j-k} \quad k+1 \leq j \leq n$

باقیه به اینک T را برای تمام پایه‌های V تعریف کردیم، تکمیل تمام اعضای V مشخص است

و ضمناً طوری T را تعریف کردیم که واضح است $U \subseteq \text{Null}(T)$. حال نشان می‌دهیم که به غیر از U عضو دیگری در $\text{Null}(T)$ وجود ندارد

فرض می‌کنیم عضو v را داریم که عضو $\text{Null}(T)$ است اما عضو U نیست

$$v = \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i = \sum_{i=1}^k \alpha_i v_i + \sum_{i=k+1}^n \alpha_i v_i \xrightarrow{T} T(v) = \sum_{i=1}^k \alpha_i \underbrace{T(v_i)}_0 + \sum_{i=k+1}^n \alpha_i \underbrace{T(v_i)}_{w_{i-k}} = 0$$

$$\rightarrow T(v) = \sum_{i=k+1}^n \alpha_i w_{i-k} = 0$$

تکلیف خطی از $w_1, \dots, w_{n-k}$ برابر صفر شده است. طبق $(*)$ این لیست بخشی از

$\alpha_{k+1} = \dots = \alpha_n = 0 \leftarrow$ تعریف شده برای w است که مستقل خطی اند

$$\rightarrow v = \sum_{i=1}^k \alpha_i v_i \rightarrow \text{v را بر اساس پایه های } U \text{ نوشتیم} \rightarrow v \in U \rightarrow \text{فرض غلط باطل است و عضوی خارج از } U \text{ نداریم که } T \text{ آن 0 شود} \rightarrow U = \text{Null}(T)$$

6.d

ادعای کنیم U ای که در $V = \text{Null}(T) \oplus U$ صدق کند تمام شرایط ذکر شده را دارد

می دانیم که اگر V فضای برداری باشد مثلاً V_1 و V_2 زیرفضای آن باشد، آنگاه می توانیم زیرفضای دیگری مانند V_2 پیدا کنیم به طوری که $V = V_1 \oplus V_2$ حال با توجه به اینکه $\text{Null}(T)$ زیرفضای V است پس می توانیم زیرفضای دیگری مانند U پیدا کنیم که $V = \text{Null}(T) \oplus U$ طبق تعریف ارائه شده می دانیم که $\text{Null}(T) \cap U = \{0\}$ زیرا اگر اشتراک دیگری مانند a هم داشته باشند آنگاه داریم:

$$0 \in \text{Null}(T) + a \in U = a \in V$$

$$0 \in U + a \in \text{Null}(T) = a \in V$$

که تعریف direct sum را نقض می کند

حال تنها باید نشان دهیم که $\text{range}(T) = \{T(u) : u \in U\}$ طبق تعریف می دانیم که $\{T(u) : u \in U\} \subseteq \text{range}(T)$ زیرا U زیرفضای از V است بنابراین کافی است نشان دهیم $\text{range}(T) \subseteq \{T(u) : u \in U\}$

$$\left. \begin{array}{l} \forall y \in \text{range}(T) \exists v \in V, T(v) = y \\ \exists w \in \text{Null}(T) \\ \exists u \in U \end{array} \right\} \xrightarrow{\text{direct sum}} T(w+u) = \overset{0}{T(w)} + T(u) = y \quad v = w+u$$

یعنی به ازای هر عضو $\text{range}(T)$ عضوی از U وجود دارد که $T(u) = y$

بنابراین ثابت کردیم که $\text{range}(T) \subseteq \{T(u) : u \in U\}$

بنابراین نشان دادیم U ای وجود دارد که $\text{range}(T) = \{T(u) : u \in U\}$ و $\text{Null}(T) \cap U = \{0\}$

7.a

$$\underbrace{\begin{bmatrix} I_n & I_n \\ 0 & I_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_n & -B \\ I_n & A \end{bmatrix}}_{X'} = \begin{bmatrix} A & B \\ 0 & B \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_n & -B \\ I_n & A \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A+B & -AB+BA \\ B & BA \end{bmatrix}$$

$$\underbrace{\begin{bmatrix} A+B & 0 \\ B & AB \end{bmatrix}}_Y$$

$AB=BA$

X is diagonal $\rightarrow \text{rank}(X) = \text{rank}(A) + \text{rank}(B)$

⊕ ضمیمه‌ای داریم که $\text{rank}(AB) \leq \min(\text{rank}(A), \text{rank}(B))$
یعنی ضرب کردن ماتریس X در ماتریس‌های دیگر فقط می‌تواند رتبه را کم کند یا نتواند بکند

$$\text{rank}(X') \leq \text{rank}(A) + \text{rank}(B)$$

$$\text{rank}(A+B) + \text{rank}(AB) \leq \text{rank}(A) + \text{rank}(B) \quad \leftarrow X'=Y$$

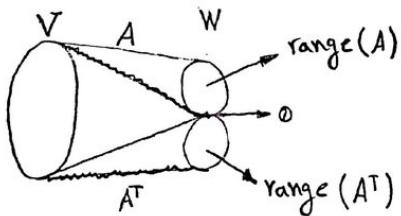
$$\text{rank}(Y) \geq \text{rank}(A+B) + \text{rank}(AB) \quad \text{برای } Y \text{ نیز داریم}$$

اگر B نبود تساوی برقرار می‌شد اما B می‌تواند ستون‌های وابسته در $A+B$ را مستقل کند (افزادگی مقدار در اطراف ستون‌های مستقل فعلی به هیچ وجه نمی‌تواند آنها را وابسته کند پس B تنها می‌تواند رتبه را افزایش دهد یا تغییری ایجاد نکند)

7.6

$$\forall n \in V \quad \langle A^T n, A n \rangle = (A^T n)^T A n = n^T \underbrace{A^2}_{\emptyset} n = 0$$

همه اینها در $A^T n$ و $A n$ مشترک است ← اشتراک آنها تنها $\{\emptyset\}$ است

$$\dim(\text{range}(A)) + \dim(\text{range}(A^T)) = \dim(W)$$

$$\dim(\underbrace{\text{range}(A) + \text{range}(A^T)}_{\text{range}(A+A^T)}) = \dim(W)$$

$$\rightarrow \dim(\text{range}(A+A^T)) = \dim(\text{range}(A)) + \dim(\text{range}(A^T))$$

$$\rightarrow \text{rank}(A+A^T) = \text{rank}(A) + \text{rank}(A^T) = 2 \text{rank}(A)$$

7.c Sylvester's rank theorem: $\text{rank}(AB) \geq \text{rank}(A) + \text{rank}(B) - n$
 For $A_{m \times n}, B_{n \times k}$

با استفاده از قضیه 7.2 و 7.3

$$\text{rank}(ABC) \geq \text{rank}(AB) + \text{rank}(C) - n \geq \text{rank}(A) + \text{rank}(B) - n + \text{rank}(C) - n$$

$$\xrightarrow{ABC=0} 0 \geq \text{rank}(A) + \text{rank}(B) + \text{rank}(C) - 2n$$

$$\longrightarrow \text{rank}(A) + \text{rank}(B) + \text{rank}(C) \leq 2n$$

اثبات این قضیه در پاسخ سوال 7.2 آمده است

7.d

ابتدا ثابت می کنیم $\text{nullity}(A) = \text{nullity}(B)$

$$\forall V \in \text{Null}(B) \quad ABV = 0 = 2AV + 3B^T V \xrightarrow{0} AV = 0 \rightarrow V \in \text{Null}(A) \rightarrow \underbrace{\text{nullity}(B) \leq \text{nullity}(A)}_{\text{I}}$$

$$\forall V' \in \text{Null}(A) \quad B^T A^T V' = 0 = 2A^T V' + 3B^T V' \xrightarrow{0} B^T V' = 0 \rightarrow V' \in \text{Null}(B^T) \rightarrow \underbrace{\text{nullity}(A^T) \leq \text{nullity}(B^T)}$$

$$\text{II} \quad \text{nullity}(A) \leq \text{nullity}(B) \xleftarrow[\text{تغییر نمی کند}]{\text{رتبه و رتبه برابر ترانهاده کردن}} \text{nullity}(A^T) \leq \text{nullity}(B^T)$$

$$\xrightarrow{\text{I, II}} \text{nullity}(A) = \text{nullity}(B)$$

$$\dim(V) = \text{nullity}(A) + \text{range}(A)$$

// //

$$\dim(V) = \text{nullity}(B) + \text{range}(B)$$

$$\rightarrow \text{range}(A) = \text{range}(B) \rightarrow \text{rank}(A) = \text{rank}(B)$$

7.e

sylvester's rank theorem اثبات

برای اثبات این قضیه، فرض می‌کنیم A و B ماتریس‌های $k \times k$ و $k \times n$ باشند. داریم:

$$\underbrace{(k - \text{rank}(A))}_{\text{nullity}(A)} + \underbrace{(k - \text{rank}(B))}_{\text{nullity}(B)} \geq \underbrace{(k - \text{rank}(AB))}_{\text{nullity}(AB)}$$

basis for $\text{Null}(B) = \{b_1, \dots, b_m\} \rightarrow \text{nullity}(B) = m$ (I)

و واضح است که $\text{Null}(B) \subseteq \text{Null}(AB)$

basis for $\text{Null}(AB) = \{b_1, \dots, b_m, b_{m+1}, \dots, b_n\} \rightarrow \text{nullity}(AB) = n$ (II)

حال برای اثبات این که $B(b_{m+1}), \dots, B(b_n)$ خطی مستقلند:

$$\sum_{i=m+1}^n \alpha_i B(b_i) = 0 \rightarrow B\left(\underbrace{\sum_{i=m+1}^n \alpha_i b_i}_{\in \text{Null}(B)}\right) = 0 \rightarrow \sum_{i=m+1}^n \alpha_i b_i = \sum_{i=1}^m \alpha_i b_i$$

$$\rightarrow \sum_{i=1}^n \alpha_i b_i = 0 \xrightarrow{b_1, \dots, b_n \text{ is basis}} \alpha_1 = \dots = \alpha_n = 0 \rightarrow \text{پس } B(b_{m+1}), \dots, B(b_n) \text{ خطی مستقلند}$$

(III) $\text{nullity}(A) \geq n - m$ ← زیرا A را به فضای $n - m$ بعدی می‌فرستد

(I) (II) (III) $\rightarrow \text{nullity}(A) + \text{nullity}(B) \geq \text{nullity}(AB)$

8

ماتریس $I - uu^*$ را A می‌نامیم

پایه‌ای برای فضای $\mathbb{C}^n$ تعریف می‌کنیم به این صورت که عضو اول آن u بوده و سپس آن را توسط v_2 تا v_n که هر کدام آن‌ها بر قبلی‌ها عمودند و مستقل خطی هم هستند extend می‌کنیم. بنابراین داریم $B = \{u, v_2, \dots, v_n\}$

$$Au = u - \overbrace{uu^*u}^1 = 0 \xrightarrow[\text{to } B]{\text{change of basis}} [A]_B [u]_B = [0]_B = 0 \quad (*)$$

$$Av = v - \overbrace{uu^*v}^0 = v \xrightarrow[\text{to } B]{\text{change of basis}} [A]_B [v]_B = [v]_B \quad (**)$$

$\forall v \ v$ is orthogonal to u

حال برای به دست آوردن مقدار ماتریس $[A]_B$ داریم:

$$[A]_B = \begin{bmatrix} [a_{i1}]_B & [a_{i2}]_B & \dots & [a_{in}]_B \end{bmatrix}$$

$$\rightarrow [A]_B [u]_B = [A]_B \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} = [a_{i1}]_B \stackrel{(*)}{=} 0$$

ستون اول ماتریس

$$\rightarrow [A]_B [v_i]_B = [A]_B \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} = [a_{i2}]_B \stackrel{(**)}{=} \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

ستون دوم ماتریس

به همین صورت اگر ادامه دهیم داریم:

$$\text{rank}([A]_B) = n-1 \leftarrow n-1 \text{ ستون مستقل خطی} \leftarrow [A]_B = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \end{bmatrix}_{n \times n}$$

از آن جا که change of basis را تغییر نمی‌دهد پس $\text{rank}(A) = n-1$

در برخی سوال‌ها با علی بابا یک هفتگی داشتیم